

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.307/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 17.K.701.048/2022/16. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. május 1. napjától 2022. május 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként az alperes szolgálati hely 1 állományában az községi Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport) körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes működési körzete község településre, a KMB csoport működési körzete e településen kívül további 5 településre terjed ki. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati (átkísérési, előállítási, rendezvénybiztosítási) feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasza elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak tekintetében 376.838 forint megbízási díj és annak 2021. november 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában (havonta 28.988 forint összegben) határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest perbeli időszakra a kereseti kérelem szerinti 376.838 forint megbízási díj, valamint annak 2021. november 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(5) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 37., 54-56., 62. pontjaiban, a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4., 5., 7., 10. és 60. pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 69-70. §-aiban foglaltakra alapította. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjait vizsgálva rögzítette, hogy a felperes állítása és az állománytábla adatai önmagukban nem igazolták, hogy a felperest ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátásával, illetve azt sem, hogy a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével bízták meg. Az állománytábla adataiból mindössze azt a következtetést látta levonhatónak, hogy a szolgálati hely 1-on a perbeli időszakban több járőri, járőrvezetői státusz betöltetlen volt, azt, hogy a felperes a létszámhiány miatt látott el járőrfeladatokat, nem találta megalapozottnak. Megállapította,

hogy a felperesre irányadó feladatok körét a KMB Szabályzat tartalmazza, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia; az abban foglaltak nem bővíthetők. A körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok, a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. A körzeti megbízottnak a feladatait főszabály szerint a KMB Szabályzat 3. d) pontja és 15. pontja alapján működési körzetében kell ellátnia. A felperes a perbeli időszakban az alperes utasítása alapján rendszeresen kilépett a saját, valamint a szolgálatai 1/3-ad részében a KMB csoport működési körzetéből. A szolgálatai 1/3-ad részében járőrfeladatokat látott el, valamint szükség esetén a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket teljesített. A körzeti megbízottak a KMB Szabályzat 24. pontja alapján elláthatnak járőrfeladatokat, de csak a KMB csoport működési körzetén belül, és akkor is csak járőrrel közösen. A felperes által a fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmával ellátott feladatok nem feleltek meg a KMB Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak, az alperes nem bizonyította, hogy a TIK általi küldések valamennyi alkalommal különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek. A beszerzett reprezentatív adatokból azt állapította meg, hogy a TIK küldések legalább a fele részükben ezen feltételeknek nem feleltek meg. A felperes rendezvénybiztosítási és átkísérési feladatokat is rendszeresen végzett.

Ezzel kapcsolatban rámutatott, hogy a kísérőőri beosztás feladatai és az átkísérések a szolgálati beosztásba nem tartozó olyan feladatellátások, amelyek a körzeti megbízott számára tiltottak. Emellett a felperes rendezvénybiztosítási feladatai kapcsán megállapította, hogy arra a KMB Szabályzat 21. pontja alapján a körzeti megbízott csak a körzetében köteles, a felperes által ellátott rendezvénybiztosítási feladatokra azonban a működési körzetén kívül, Sárospatakon került sor, azaz az szintén többletfeladatnak minősült. A határszolgálati, covid ellenőrzési és akciókban való részvétellel kapcsolatban a többlettevékenységet nem találta megállapíthatónak. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyekért részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mivel azt a folyamatosan ellátott és a tényállásban részletezett többlettevékenységére tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a 33/2015. BMr. 10.§ (2) bekezdését, továbbá téves értelmezésként a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. pontjait, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait megjelölve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Az ítéletének [42]-[44] bekezdései alatt tévesen és sajátosan határozta meg, hogy a

felperes körzeti megbízotti beosztásához az általa ellátott feladatok ellátása hozzátartozott-e, illetőleg, hogy az általa megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek-e; ezzel összefüggésben ellentmondásos és jogszabálysértő következtetésre jutott. Rendőrszakmai álláspont szerint tágabb értelemben vett közterületi szolgálatellátásnak kell tekinteni a rendőrség személyi állománya által közterületen végzett valamennyi rendőri tevékenységet, míg szűkebb értelemben vett közterületi szolgálatellátás alatt a közrendvédelmi, közlekedésrendészeti szolgálati ágak szervei által közterületen végzett rendőri tevékenységet értjük. A rendőrség hivatásos állománya a szolgálati feladatait külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban meghatározott módon hajtja végre, amelyre vonatkozó előírásokat az adott feladat végrehajtására kijelölt rendőr szolgálati beosztásától függetlenül köteles betartani. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a körzeti megbízott jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatait látja el. Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel önmagával is ellentmondásba keveredve állította az ítéletének [45] bekezdése alatt, hogy a közös jellegűfeladatok esetén kizárólag működési körzeten belüli feladatellátás képezi a körzeti megbízotti beosztás tartalmát. Téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság arra nézve is, hogy a körzeti megbízott által a működési körzetében ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető saját beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében járőrrel közösen látja el. A törvényszék a normaalkotói szándék téves értelmezésével határozta meg az ítéletének [47]-[48] bekezdései alatt a körzeti megbízotti működési körzet fogalmát is, a KMB csoport működési körzet fogalmának rögzítése nélkül.

A KMB csoport létrehozásának célja nem az egyes körzeti megbízottak helyettesítése az egyes körzeti megbízotti működési körzetekben, hanem annak biztosítása, hogy a KMB csoport valamennyi tagja a KMB csoport teljes területén biztosítsa a KMB Szabályzatban rögzített körzeti megbízotti feladatok ellátását, így a csoporttag körzeti megbízott működési körzete értelemszerűen annak külön rögzítése nélkül is kibővül a KMB csoport összeadódott működési körzetére. Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott azon esetkörök fennállását is, amikor a körzeti megbízott a körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Az eseti jelleg fogalmát jogszabálysértő módon határozta meg, az eseti jelleg meghatározásakor a rendszeresség nem kizáró feltétel; a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán azon okból nem mellőzhető, hogy arra adott szolgálati napon vagy adott hónapban már többször, esetleg rendszeresen sor került. A felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. c) és d) pontjai értelmében jogszerűen elvonható volt. E körben hivatkozott arra, hogy a perbeli időszakban veszélyhelyzet volt kihirdetve Magyarországon, mely köztudomású tény, és a KMB Szabályzat 21. c) pontja a körzetből való elvonást lehetővé tette. Ezt a körülményt az elsőfokú bíróság nem értékelte. Az eseti jelleggel történő elvonás nem csupán fizikai elmozdítást jelent, hanem az eredeti feladatokról való eltérítést és más rendkívüli rendőri feladat végzésére történő utasítást is. Nem vitatta, hogy a felperes átkísérési feladatokat ellátott, azonban ilyen szolgálatba az ítéleti megállapítással ellentétben beosztásra nem került; kísérorri beosztásba tartozó feladatot pedig egyáltalán nem látott el. Mindezekre tekintettel a megbízási díjra való jogosultsága a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem állapítható meg.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet

az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a járőrhiány okán a felperes rendszeresen (minimum havi 2 alkalommal) eleve a rendőrkapitányság teljes területén járőrszolgálatot végzett, emellett rendszeresen TIK küldésekben vett részt, melynek során működési körzetét a szolgálat 1/3-ában elhagyta. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzeten kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzeten kívül is rendszeresen ellátott. A közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. Hangsúlyozta, hogy a per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszeresek, nem eseti jellegűek voltak. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott.

A KMB Szabályzat 21. pontja taxatívén meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint - nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[10] Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[11] Az ítéltábla rámutat, hogy a felperes keresetében járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb szolgálati feladatok ellátása miatt igényelt megbízási díjat. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [7] és [53] bekezdéseiben a perben csatolt kimutatások alapján állapította meg, hogy a felperes a perbeli időszakban kísérori beosztás feladatai közé tartozó átkíséréseket is végzett, amelyek a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízott számára tiltottak, ezért helytálló az a jogi álláspontja, hogy a felperes ezen feladatok ellátása miatt ugyancsak megbízási díjra jogosult.

[12] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes bár a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt.

A következőzetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[13] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti

szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[14] A felperest a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[15] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállón rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensék, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállón állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[16] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[17] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[18] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.).

Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[19] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a perveztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5), (6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel leszállította.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2023. november 22.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
dr. Koós Szabolcs
a tanács elnöke
bíró

dr. Szeles Balázs György s.k.
előadó bíró